

El parc Grípia - Ribatallada

DI, 25/04/2016

Sovint fa falta un nom per poder identificar i fixar un element. En aquest cas el nom és "Grípia - Ribatallada" i vol posar de relleu l'espai entre les dues capitals del Vallès, Terrassa i Sabadell, al sud de Matadepera i Castellar i al nord de Sant Quirze, un espai molt mal tractat al llarg de la seva història recent.

La voluntat del nom és realitzar un primer reconeixement del lloc. La Grípia és el primer torrent a l'est del nucli urbà de Terrassa i Ribatallada és el que delimita el nord del terme de Sabadell. Aquest espai forma un ventall de torrents que formen la capçalera del riu Sec. Ribatallada és subsidiari del Ripoll, però tota la resta alimenten la llera del gran afluent del Ripoll. Entre l'est del nucli urbà de Terrassa i l'oest del de Sabadell hi ha un espai recosit i travessat primer per la N150 i la carretera de Matadepera, després pel ferrocarril, més tard per l'autopista. Aquestes xarxes, que són de direcció est/oest, ens amaguen una orografia radial d'unes conques que neixen al peu del nucli de Matadepera i que, a través de la Betzuca, travessen el nucli de Sant Quirze i per la Riereta el de Sabadell, camí del riu Sec.

Aquest espai entremig havia de ser una macro ciutat en els anys seixanta en ple franquisme, similar a la que també havia d'ocupar Gallecs al Vallès Oriental, però no es va arribar a cap pas substancial. Diverses experiències, com la Mancomunitat Sabadell - Terrassa van tacar aquest territori que ja comptava amb equipaments com Torre Bonica, urbanitzacions com Castell Arnau, peces soltes com l'Hospital de Terrassa i no fa gaire anys ha sofert el gran impacte del Golf del Prat. El desastre urbà és considerable i malmet un gran espai que mereix un millor reconeixement. El fet és que tot allò artificial ens dificulta una lectura unificada. Tot plegat, una penosa història, mostra de la pèssima relació entre Terrassa i Sabadell al llarg de dècades.

Per contra, la idea de parc pretén facilitar una lectura conjunta i el reforçament dels espais lliures (agrícoles, forestals) per damunt de la urbanització. Es tractaria que a partir dels espais lliures i més naturals assolíssim una integració del conjunt, a pesar dels forats negres que el degraden. Hi ha molt a fer en camins millorats, en proteccions i delimitacions acurades que donin ple senti al conjunt de l'espai i als seus àmbits menors.

La proposta demana un acord entre les dues ciutats de cara a establir una relació més positiva i ambientalment millor. D'aquí la prioritat de donar-li nom i fer-ne un reconeixement territorial. Una millor relació social i política entre dues ciutats implicaria una opció de qualitat en aquest espai. Els dos ajuntaments haurien de fer l'esforç de planificar millor aquest lloc i tampoc no caldria gaire acció conjunta, ja que la gestió podria ser portada des de cada un d'elles, si es compartissin criteris i la voluntat final. I les entitats i la ciutadania ens podríem bolcar en accions sobre aquest espais amb el ple sentit que li atorgaria la seva unitat feta visible.

La idea conjunta reforçaria les opcions ja més particulars de cadascuna de les dues ciutats. Un aspecte local seria la defensa de Sant Julià per part de Sabadell i un altre la promoció de l'àmbit del parc dels torrents de la Grípia i la Betzuca com una millor façana oest del nucli de Terrassa, ara que s'ha abandonat la idea de fer una ronda per a aquesta façana. Però sense una escala en gran, les opcions més concretes de cada ciutat quedarien mancades d'un marc potent i necessari d'enteniment territorial. I així, doncs, és per això

que formulem la proposta de capgirar en positiu un àmbit entremig que des de fa cinquanta anys ha estat molt mal tractat.

Hem sentit al llarg del temps moltes excuses i acusacions de qui ho havia fet pitjor. No val la pena entrar en la polèmica, perquè és l'hora d'una millor relació entre les dues ciutats i el moment de plantejar-se resultats de més nivell. Ambdues ciutats hi estan plenament preparades. Sabadell pel treball realitzat al seu rodal i Terrassa per haver formulat amb força la idea de la seva anella verda. Ambdós precedents permeten no tancar-se en cada terme municipal sinó posseir una visió un grau més ample i fer justícia a la col·laboració entre dues ciutats. Dues ciutats que aplegades formen una polaritat de més de 400 mil habitants, un fet d'escala catalana. Durant anys hem cregut que podíem ser autosuficients per separat, però des de la crisi sabem que no podrem ser sense complementarietat.

Signat, Junta de l'ADENC

Imatge: Àmbit del parc Grípia Ribatallada

[Àmbit del parc Grípia Ribatallada](#)^[1]

Documents:

[Article d'Opinió](#)^[2]

[Article d'opinió](#)

Entitat adherida a la [Federació d'Entitats Ecologistes de Catalunya](#)

[Disseny Web](#) | Aquesta web es publica sota llicència creative commons | [Accés Intranet](#)

URL d'origen: <http://adenc.cat/actualitat/article-dopinio/el-parc-gripia-ribatallada>

Enllaços:

[1] http://adenc.cat/sites/default/files/files/images/Ambit_Gripia_Ribatallada.jpg

[2] [http://adenc.cat/sites/default/files/files/documents/noticies/El parc Grípia Ribatallada - article.pdf](http://adenc.cat/sites/default/files/files/documents/noticies/El%20parc%20Gr%C3%ADpia%20Ribatallada%20-%20article.pdf)